

• **1 de maig** CURIO BAY – PAPTOWAI – OWAKA
Recorregut aprox.: 75 quilòmetres
Temps aprox. : 6 hores

• **2 de maig** OWAKA – BALCLUTHA – MILTON –
WAIHOLA – TAIERI MOUTH – DUNEDIN
Recorregut aprox.: 114 quilòmetres
Temps aprox. : 10 hores

• **3 de maig** Dia de descans a DUNEDIN, on he tornat
a trobar al Simón de Córdoba, a qui vaig conèixer a
INVERCARGILL.

• **4 de maig** DUNEDIN – WAITITI – WARRINGTON –
PALMERSTON HORSERANGE SUMMIT – MOERAKI.
S'hi poden visitar els "Moeraki boulders", roques
marines sedimentàries de forma completament
arrodonida, de la grandària d'un automòbil.
Recorregut aprox.: 80 quilòmetres
Temps aprox. : 7 hores

• **5 de maig** MOERAKI – KAKANUI – OAMARU. Lloc
de pelegrinatge dels "blue penguins" (espècia endèmica
de Nova Zelanda) i dels "yellow eyed penguins".
Recorregut aprox.: 45 quilòmetres
Temps aprox. : 4 hores

• **6 de maig** Dia de descans a OAMARU.

• **7 de maig** OAMARU – CHRISTCHURCH. Les cames
estan cansades i la carretera que cal seguir és massa
transitada per anar en bicicleta. El paisatge és pla i
monòton. Decideixo carregar la bicicleta al cotxe de
línia.

• **8 de maig** Dia de descans a CHRISTCHURCH. Amb
gairebé tres-cents mil habitants, es tracta de la ciutat
més important de l'illa sud.

• **9 de maig** CHRISTCHURCH – KAIKOURA. Encara
no he reposat prou, i a més a més estic perdent la

Altiplà abans d'arribar als llacs Makarora
Fotografia: Just Garcia

motivació. No vull que pedalar es converteixi en una
obligació. Segueixo les sensacions del moment.
Decideixo carregar la bicicleta al tren "Tranzcoastal" i
baixar a KAIKOURA, per visitar una colònia de foques
en completa llibertat.

• **10 de maig** KAIKOURA – WARD – SEDDON
Recorregut aprox.: 106 quilòmetres
Temps aprox. : 9 hores

• **11 de maig** SEDDON – BLENDHEIM – PICTON –
HAVELOCK
Recorregut aprox.: 89 quilòmetres
Temps aprox. : 6 hores

• **12 de maig** HAVELOCK – NELSON. Altra vegada al
punt de partida.
Recorregut aprox.: 74 quilòmetres
Temps aprox. : 6 hores

Just Garcia

Un Parell d'excursions per la Sierra de Grazalema

La sierra de Grazalema, declarada parc natural pel
govern andalús i Reserva de la Biosfera per la UNESCO,
està situada a la serralada Subbètica a cavall de les
províncies de Càdis i Màlaga. Està formada per
l'esmentada sierra de Grazalema i les de Màgina,
Sagra, Cazorra i Espuña amb unes altituds que van
des dels 1.500 fins a més de 2.000 metres.
Grazalema amb una superfície de 51.695 Ha és un
massís calcari que presenta un relleu ple de rasclers
(càrstic). L'altitud màxima assoleix els 1.654 metres
en el Pico del Torreón a la sierra del Pinar. Curiosament
sembla ser que és el lloc d'Espanya que més hi plou.
La vegetació és típicament mediterrània: alzinars,
matolls alzines sureres, garrofers i boscos de ribera
però, se'ns dubte, l'espècie de més interès és el
Pinsapo el qual és una espècie d'avet que és una
reliquia dels boscos de coníferes de l'època terciària
que és redueix, avui, a unes 400 hectàrees a la serra
del Pinar. Cabres hispàniques, cabirols, l'àliga Real, el

falcó pelegrí, el voltor comú, aufrany, etc. n'és potser
la fauna més destacada.

D'aquesta bonica i interessant serra només n'he pogut
conèixer una ínfima part la qual és resumeix en la
travessa que vaig fer durant dos dies aquesta darrera
setmana Santa.

Vaig sortir de Sevilla, amb autobús, fins a Ubrique,
poble enlairat entre muntanyes i famós per la indústria
d'accessoris de pell. Des d'Ubrique, amb un altre
autobús, arribo al bonic poble de Villaluenga del Rosario
el qual és el més alt i el més petit de la província de
Càdis, al peu de la sierra del Cillo a 872 m. sobre el
nivell del mar. La seva estratègica ubicació, en el fons
de la vall coneguda com La Manga i sota les verticals
parets de la Sierra del Endrinal en són la característica
més interessant. És el paradís dels espeleòlegs, aquí
hi ha els quatre avencs més